

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 16. júna 2015*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Články 49 ZFEÚ, 51 ZFEÚ a 56 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Účasť na výkone verejnej moci — Smernica 2006/123/ES — Článok 14 — Organizácie poverené overiť a osvedčiť dodržanie podmienok vyžadovaných zákonom podnikmi, ktoré vykonávajú verejné práce — Vnútroštátna právna úprava vyžadujúca, aby sídlo týchto organizácií bolo v Taliansku“

Vo veci C-593/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Consiglio di Stato (Taliansko) z 3. júla 2012 a doručený Súdnemu dvoru 20. novembra 2013, ktorý súvisí s konaním:

Presidenza del Consiglio dei Ministri,

Consiglio di Stato,

Consiglio Superiore dei Lavori Pubblici,

Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture,

Conferenza Unificata Stato Regioni,

Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti,

Ministero per le Politiche europee,

Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare,

Ministero per i beni e le attività culturali,

Ministero dell’Economia e delle Finanze,

Ministero degli Affari esteri

proti

Rina Services SpA,

Rina SpA,

SOA Rina Organismo di Attestazione SpA,

* Jazyk konania: taliančina.

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, podpredseda K. Lenaerts, predsedovia komôr A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz a A. Ó Caoimh, sudcovia J. Malenovský, A. Arabadžiev (spravodajca), D. Šváby, M. Berger, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund a J. L. da Cruz Vilaça,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: L. Carrasco Marco, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 2. decembra 2014,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Rina Services SpA, Rina SpA a SOA Rina Organismo di Attestazione SpA, v zastúpení: R. Damonte, G. Giacomini, G. Scuras a G. Demartini, avvocati,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci C. Pluchino a S. Fiorentino, avvocati dello Stato,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,
- švédská vláda, v zastúpení: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, L. Swedenborg, E. Sjövall, E. Karlsson a C. Hagerman, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: E. Montaguti a H. Tserepa-Lacombe, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 10. marca 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 49 ZFEÚ, 51 ZFEÚ a 56 ZFEÚ, ako aj článkov 14 a 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, s. 36).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci troch sporov medzi Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consiglio di Stato, Consiglio Superiore dei Lavori Pubblici, Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture, Conferenza Unificata Stato Regioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero per le Politiche europee, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero per i beni e le attività culturali, Ministero dell’Economia e delle Finanze a Ministero degli Affari esteri na jednej strane a Rina Services SpA, Rina SpA a SOA Rina Organismo di Attestazione SpA na strane druhej, ktoré sa týkajú vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá ukladá spoločnostiam, ktoré majú postavenie certifikačných organizácií (Società Organismi di Attestazione, ďalej len „SOA“), aby mali svoje sídlo v Taliansku.

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenia 1 až 7, 16 a 33 smernice 2006/123 stanovujú:

- „(1) ... Odstraňovanie prekážok rozvoja činností v oblasti služieb medzi členskými štátmi je dôležité pre posilnenie integrácie národov Európy a pre podporu vyrovnaného a trvalo udržateľného hospodárskeho a sociálneho pokroku. ...
- (2) Konkurencieschopný trh so službami je nevyhnutný na podporu hospodárskeho rastu a na tvorbu pracovných miest v Európskej únii. Mnohé prekážky v rámci vnútorného trhu v súčasnosti bránia poskytovateľom, najmä malým a stredným podnikom (MSP), rozširovať svoje činnosti za hranice svojho štátu a využívať v plnom rozsahu výhody vnútorného trhu. Táto skutočnosť oslabuje konkurencieschopnosť poskytovateľov z Európskej únie vo svete. Voľný trh, ktorý vyžaduje od členských štátov zrušenie obmedzení týkajúcich sa cezhraničného poskytovania služieb, a zároveň zvyšovanie transparentnosti a informovanosti spotrebiteľov, by spotrebiteľom umožnil širší výber a lepšie služby za nižšie ceny.
- (3) Správa Komisie o stave vnútorného trhu so službami poskytuje podrobný zoznam veľkého počtu prekážok, ktoré bránia alebo spomaľujú rozvoj služieb medzi členskými štátmi... Prekážky ovplyvňujú široké spektrum činností v oblasti služieb vo všetkých etapách činnosti poskytovateľa a vyznačujú sa viacerými spoločnými znakmi vrátane toho, že často vznikajú v dôsledku administratívnej záťaže, právnej neistoty súvisiacej s cezhraničnou činnosťou a nedostatkom vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi.
- (4) ... Odstránenie týchto prekážok pri súčasnom zabezpečení vyspelého európskeho sociálneho modelu je preto základnou podmienkou prekonania ťažkostí pri vykonávaní lisabonskej stratégie a oživenia európskeho hospodárstva, najmä z hľadiska zamestnanosti a investícií. ...
- (5) Preto je potrebné odstrániť prekážky týkajúce sa slobody poskytovateľov usadiť sa v členských štátoch a voľného pohybu služieb medzi členskými štátmi a zaručiť príjemcom a poskytovateľom právnu istotu potrebnú na praktický výkon týchto dvoch základných slobôd uvedených v zmluve. Keďže prekážky na vnútornom trhu so službami majú vplyv na prevádzkovateľov, ktorí sa chcú usadiť v inom členskom štáte alebo ktorí poskytujú službu v inom členskom štáte bez toho, aby tam boli usadení, je potrebné umožniť poskytovateľom, aby mohli vyvíjať svoje činnosti v oblasti služieb na vnútornom trhu buď usadením sa v členskom štáte, alebo využívaním voľného pohybu služieb. Poskytovatelia by mali mať možnosť voľby medzi týmito dvoma slobodami v závislosti od svojej stratégie rastu v každom členskom štáte.
- (6) Tieto prekážky nemožno odstrániť len spoliehaním sa na priamu uplatniteľnosť článkov [49 a 56 ZFEÚ], keďže na jednej strane riešenie jednotlivých prípadov prostredníctvom konaní o porušení a nesplnení povinností voči dotknutému členskému štátu by bolo pre vnútroštátne orgány aj inštitúcie Spoločenstva, najmä po rozšírení, veľmi zložité a na druhej strane si zrušenie mnohých prekážok vyžaduje predchádzajúcu koordináciu vnútroštátnych právnych systémov vrátane vytvorenia administratívnej spolupráce. Legislatívny nástroj Spoločenstva umožňuje vytvoriť skutočný vnútorný trh so službami, ako to uznali Európsky parlament a Rada.
- (7) Táto smernica ustanovuje všeobecný právny rámec, ktorý poskytuje prospech širokému spektru služieb, pričom zohľadňuje rozdielne charakteristiky jednotlivých druhov činností alebo povolání a ich systémy regulácie. Základom tohto rámca je dynamický a selektívny prístup prioritne spočívajúci v rýchлом odstraňovaní prekážok [, ktoré môžu byť odstránené – *neoficiálny preklad*] a v ostatných prípadoch tento prístup predpokladá začatie procesu hodnotenia, konzultácií

a dopĺňujúcej harmonizácie konkrétnych záležitostí... Mala by sa ustanoviť vyvážená sústava opatrení, ktorá zahŕňa cieľnú harmonizáciu, administratívnu spoluprácu, ustanovenie týkajúce sa slobody poskytovať služby a podporu vypracovania kódexov správania sa v určitých záležitostiach.
...

...

(16) Táto smernica sa týka len poskytovateľov, ktorí sú usadení v členskom štáte, a nezaobrá sa vonkajšími otázkami. ...

...

(33) Služby, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, zahŕňajú široké spektrum činností podliehajúcich neustálej zmene vrátane podnikových služieb, ako je... osvedčovanie [certifikačné služby – *neoficiálny preklad*]...“.

4 Článok 2 smernice 2006/123 nazvaný „Rozsah pôsobnosti“ znie:

„1. Táto smernica sa vzťahuje na služby poskytované poskytovateľmi, ktorí sú usadení v členskom štáte.

2. Táto smernica sa nevzťahuje na tieto činnosti:

...

i) činnosti, ktoré sú spojené s výkonom verejnej moci, ako je stanovené v článku [51 ZFEÚ];

...“.

5 Podľa znenia článku 3 ods. 3 smernice 2006/123 členské štáty uplatňujú ustanovenia tejto smernice v súlade s pravidlami Zmluvy o FEÚ, ktoré sa týkajú práva usadiť sa a voľného pohybu služieb.

6 Článok 14 uvedenej smernice s názvom „Zakázané požiadavky“ uvedený v jej kapitole III nazvanej „Sloboda poskytovateľov usadiť sa“ stanovuje:

„Členské štáty nepodmieňujú prístup k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávanie na ich území splnením žiadnej z týchto požiadaviek:

1. diskriminačné požiadavky, priamo alebo nepriamo založené na štátnej príslušnosti, alebo v prípade spoločností na umiestnení ich sídla...

...

3. obmedzenia slobody poskytovateľa vybrať si medzi hlavnou prevádzkou alebo vedľajšou prevádzkou, a najmä povinnosť poskytovateľa mať svoju hlavnú prevádzku na ich území, alebo obmedzenia slobody vybrať si medzi prevádzkou vo forme obchodného zastúpenia, pobočky alebo dcérskej spoločnosti;

...“

7 Článok 15 smernice 2006/123 s názvom „Požiadavky podliehajúce hodnoteniu“ uvedený v tej istej kapitole III ukladá členským štátom, aby skúmali, či sa podľa ich právnych systémov uplatňujú niektoré z požiadaviek uvedených v odseku 2, a zabezpečili, aby všetky takéto požiadavky boli zlučiteľné s podmienkami nediskriminácie, nevyhnutnosti a proporcionality, uvádzanými v odseku 3 toho istého článku.

8 Kapitola IV tejto smernice s názvom „Voľný pohyb služieb“ obsahuje článok 16 nazvaný „Sloboda poskytovať služby“. Tento článok znie:

„1. Členské štáty rešpektujú právo poskytovateľov poskytovať služby v inom členskom štáte, než v tom, v ktorom sú usadení.

Členský štát, v ktorom sa poskytuje služba, zabezpečuje voľný prístup k činnosti v oblasti služieb a jej slobodné vykonávanie na svojom území.

Členské štáty nepodmieňujú prístup k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávanie na svojom území splnením požiadaviek, ktoré nedodržiavajú tieto zásady:

- a) nediskriminácia: požiadavka nesmie byť priamo alebo nepriamo diskriminujúca s ohľadom na štátnu príslušnosť, alebo v prípade právnických osôb s ohľadom na členský štát, v ktorom sú usadené;
- b) nevyhnutnosť: požiadavka musí byť opodstatnená dôvodmi verejného poriadku, verejnej bezpečnosti, verejného zdravia alebo ochrany životného prostredia;
- c) proporcionality: požiadavka musí byť vhodná na dosahovanie sledovaných cieľov a nesmie prekračovať rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

2. Členské štáty nesmú v prípade poskytovateľa usadeného v inom členskom štáte obmedziť slobodu poskytovať služby uložením niektorej z týchto požiadaviek:

- a) povinnosť poskytovateľa mať prevádzku na ich území;

...

3. Členskému štátu, do ktorého sa poskytovateľ [na účel poskytovania svojich služieb – *neoficiálny preklad*] premiestni, sa nebráni stanoviť požiadavky na vykonávanie činnosti v oblasti služieb, ak sú opodstatnené dôvodom verejného poriadku, verejnej bezpečnosti, verejného zdravia alebo ochrany životného prostredia, a ak je to v súlade s odsekom 1. ...“

Talianske právo

9 Dekrét prezidenta republiky č. 207 z 5. októbra 2010, ktorým sa vykonáva a uplatňuje legislatívny dekrét č. 163 z 12. apríla 2006 (riadna príloha GURI č. 288 z 10. decembra 2010), ktorým sa zrušuje dekrét prezidenta republiky č. 34 z 25. januára 2000, vo svojom článku 64 ods. 1 stanovuje, že SOA musia byť založené vo forme akciovej spoločnosti, v názve ktorej musí byť výslovne uvedený výraz „certifikačná organizácia“ a že ich sídlo sa musí nachádzať na území Talianskej republiky.

Skutkové okolnosti konania vo veci samej a prejudiciálne otázky

10 Rina SpA je holdingovou spoločnosťou skupiny Rina. Sídlo tejto spoločnosti sa nachádza v meste Janov (Taliansko).

- 11 Rina Services SpA je akciová spoločnosť, ktorá je súčasťou skupiny Rina, ktorej sídlo sa tiež nachádza v Janove. Predmetom jej činnosti je poskytovanie certifikačných služieb kvality UNI CEI EN 45000.
- 12 SOA Rina Organismo di Attestazione SpA je tiež akciová spoločnosť, ktorá má svoje sídlo v Janove. Vykonáva certifikačnú činnosť a technické kontroly týkajúce sa organizácie a výroby stavebných spoločností. Táto spoločnosť je z 99 % majetkom spoločností Rina SpA a z 1 % ju vlastní spoločnosť Rina Services SpA.
- 13 Tieto tri spoločnosti podali žaloby na Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Regionálny správny súd, Lazio), ktorými najmä spochybňovali súlad článku 64 ods. 1 dekrétu prezidenta republiky č. 207 z 5. októbra 2010, ktorým sa vykonáva a uplatňuje legislatívny dekrét č. 163 z 12. apríla 2006, v rozsahu, v akom stanovuje, že sídlo SOA sa musí nachádzať na území Talianskej republiky.
- 14 Rozsudkami z 13. decembra 2011 tento súd predmetným žalobám vyhovel najmä z dôvodu, že požiadavka týkajúca sa umiestnenia sídla je v rozpore s článkami 14 a 16 smernice 2006/123.
- 15 Odvolatelia v konaní vo veci samej podali proti týmto rozsudkom odvolanie na Consiglio di Stato, pričom najmä uvádzajú, že činnosť vykonávaná zo strany SOA je spojená s výkonom verejnej moci v zmysle článku 51 ZFEÚ, a že je v dôsledku toho vylúčená z pôsobnosti smernice 2006/123, ako aj článkov 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ.
- 16 Za týchto podmienok sa Consiglio di Stato rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:
 - „1. Bránia zásady Zmluvy týkajúce sa slobody usadiť sa (článok 49 ZFEÚ) a slobodného poskytovania služieb (článok 56 ZFEÚ), ako aj zásady uvedené v smernici 2006/123 prijatiu a uplatňovaniu vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá vo vzťahu k SOA založeným vo forme akciovej spoločnosti stanovuje, že „musia mať sídlo na území [Talianskej] republiky“?
 2. Má sa výnimka podľa článku 51 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje aj na činnosť, akou je vydávanie osvedčení súkromnoprávnymi subjektmi, ktoré jednak musia byť založené vo forme akciovej spoločnosti a pôsobia na konkurenčnom trhu a jednak ich činnosť súvisí s výkonom verejnej moci a z tohto dôvodu musia mať povolenie príslušného orgánu povereného dohľadom, ktorého prísnej kontrole podliehajú?“

O prejudiciálnych otázkach

O druhej otázke

- 17 Svojou druhou otázkou, ktorú treba skúmať ako prvú, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 51 prvý odsek ZFEÚ vykladať tak, že certifikačné činnosti vykonávané zo strany SOA sú spojené s výkonom verejnej moci v zmysle tohto ustanovenia.
- 18 Treba konštatovať, že Súdny dvor už rozhodol o takej otázke, ktorú v rámci prejudiciálneho konania položil Consiglio di Stato, vo svojom rozsudku SOA Nazionale Costruttori (C-327/12, EU:C:2013:827).
- 19 V bode 52 tohto rozsudku prijal Súdny dvor záver, že vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 28 až 35 uvedeného rozsudku, a to skutočnosť, že SOA sú podnikmi založenými na účely dosiahnutia zisku, ktoré vykonávajú svoje činnosti v podmienkach hospodárskej súťaže a nemajú nijakú rozhodovaciu právomoc, ktorá by bola spojená s výkonom verejnej moci, činnosti SOA priamo a špecificky nesúvisia s výkonom verejnej moci v zmysle článku 51 ZFEÚ.

- 20 Konkrétnejšie Súdny dvor v bode 54 toho istého rozsudku zdôraznil, že overenie technickej a finančnej spôsobilosti podnikov podliehajúcich certifikácii, pravdivosti a obsahu vyhlásení, osvedčení a dokumentov predložených osobami, ktorým sa osvedčenie vydáva, ako aj existencie podmienok týkajúcich sa osobnej situácie kandidáta alebo uchádzača zo strany SOA nemožno považovať za činnosť vychádzajúcu z rozhodovacej nezávislosti, ktorá je vlastná výkonu právomoci verejnej moci, keďže toto overenie je v celom rozsahu určené vnútroštátnym právnym rámcom. Okrem toho Súdny dvor v rovnakom bode tohto rozsudku konštatoval, že uvedené overenie sa vykonáva pod priamym štátnym dohľadom a má za cieľ uľahčiť úlohu verejných obstarávateľov v oblasti zadávania verejných zákaziek na práce, pričom jeho účelom je umožniť im splniť si svoju úlohu, majúc presnú a podrobnú znalosť tak o technickej, ako aj o finančnej spôsobilosti uchádzačov.
- 21 V prejednávanej veci vnútroštátny súd v návrhu na začatie prejudiciálneho konania neuvádza, že by došlo k akejkoľvek zmene v povahe činností, ktoré vykonáva SOA od času, keď existoval skutkový stav, ktorého sa týkal rozsudok SOA Nazionale Costruttori (C-327/12, EU:C:2013:827).
- 22 Za týchto okolností treba na druhú otázku odpovedať, že článok 51 prvý odsek ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že výnimka z práva usadiť sa, zakotvená v tomto ustanovení, sa neuplatní na certifikačné činnosti vykonávané spoločnosťami, ktoré majú postavenie certifikačných organizácií.

O prvej otázke

- 23 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd s odkazom na viaceré ustanovenia práva Únie, najmä články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ, ako aj zásady uvedené v smernici 2006/123 pýta, či sa toto právo má vykladať v tom zmysle, že bráni takej právnej úprave členského štátu, ako je právna úprava sporná v konaní vo veci samej, ktorá stanovuje, že SOA musia mať svoje sídlo na vnútroštátnom území.
- 24 V tejto súvislosti treba konštatovať, že certifikačné služby patria do pôsobnosti smernice 2006/123, keďže tieto služby výslovne uvádza odôvodnenie 33 predmetnej smernice v exemplifikatívnom vymenovaní činností, na ktoré sa táto smernica vzťahuje.
- 25 V prejednávanej veci patrí požiadavka týkajúca sa sídla certifikačných organizácií, ktorá je sporná v konaní vo veci samej, do článku 14 smernice 2006/123. Tým, že táto požiadavka ukladá SOA povinnosť, aby mali svoje sídlo na vnútroštátnom území, je na jednej strane priamo založená na umiestnení sídla poskytovateľa v zmysle článku 14 bodu 1 tejto smernice a na druhej strane obmedzuje slobodu poskytovateľa vybrať si medzi hlavnou prevádzkou alebo vedľajšou prevádzkou tým, že mu ukladá mať svoju hlavnú prevádzku na vnútroštátnom území v zmysle bodu 3 tohto článku.
- 26 Článok 14 smernice 2006/123 zakazuje členským štátom podmieňovať prístup k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávanie na ich území splnením požiadaviek vymenovaných v bodoch 1 až 8 tohto ustanovenia, ukladajúc im prioritne a systematicky odstraňovať tieto požiadavky.
- 27 Talianska republika však tvrdí, že požiadavka, podľa ktorej sa sídlo SOA musí nachádzať na vnútroštátnom území, je odôvodnená potrebou zabezpečiť účinnosť dohľadu vykonávaného verejnými orgánmi nad činnosťami SOA.
- 28 V tejto súvislosti treba poznamenať, ako to urobila Poľská republika a Komisia, že požiadavky uvedené v článku 14 smernice 2006/123, do ktorého patrí vnútroštátna právna úprava sporná v konaní vo veci samej, nemožno odôvodniť.
- 29 Tento záver vyplýva zo znenia článku 14 ako aj celkovej štruktúry smernice 2006/123.

- 30 Na jednej strane z názvu uvedeného článku totiž vyplýva, že požiadavky uvedené v bodoch 1 až 8 tohto článku sú „zakázané“. Okrem toho nič v znení tohto článku nenasvedčuje tomu, že by členské štáty mali možnosť odôvodniť zachovanie takých požiadaviek vo svojich vnútroštátnych právnych úpravách.
- 31 Na druhej strane všeobecná štruktúra smernice 2006/123 vychádza, pokiaľ ide o slobodu usadiť sa, z jasného rozlišovania medzi zakázanými požiadavkami a požiadavkami podliehajúcimi hodnoteniu. Zatiaľ čo prvé uvedené požiadavky sa riadia článkom 14 tejto smernice, druhé podliehajú pravidlám stanoveným v článku 15 tejto smernice.
- 32 Pokiaľ ide konkrétne o požiadavky podliehajúce hodnoteniu, členským štátom podľa znenia článku 15 ods. 1 smernice 2006/123 prislúcha, aby skúmali, či sa podľa ich právnych systémov uplatňujú niektoré z požiadaviek uvedených v odseku 2, a zabezpečili, aby všetky takéto požiadavky spĺňali podmienky nediskriminácie, nevyhnutnosti a proporcionality uvádzané v odseku 3 tohto článku.
- 33 Z odsekov 5 a 6 uvedeného článku 15 v tejto súvislosti vyplýva, že členské štáty môžu zachovať alebo prípadne zaviesť požiadavky uvedené v odseku 2 toho istého článku za predpokladu, že tieto požiadavky sú v súlade s podmienkami nediskriminácie, nevyhnutnosti a proporcionality uvádzanými v odseku 3 tohto ustanovenia.
- 34 Okrem toho pokiaľ ide o slobodné poskytovanie služieb, článok 16 ods. 3 smernice 2006/123 stanovuje, že členský štát, do ktorého sa poskytovateľ na účel poskytovania svojich služieb premiestni, môže stanoviť požiadavky na vykonávanie činnosti v oblasti služieb, ak sú opodstatnené dôvodom verejného poriadku, verejnej bezpečnosti, verejného zdravia alebo ochrany životného prostredia, a ak je to v súlade s odsekom 1 tohto článku.
- 35 Takáto možnosť však nie je stanovená pre „zakázané“ požiadavky vymenované v článku 14 smernice 2006/123.
- 36 Tento záver nie je spochybnený článkom 3 ods. 3 tejto smernice, podľa znenia ktorého členské štáty uplatňujú ustanovenia tejto smernice „v súlade s pravidlami zmluvy, ktoré sa týkajú práva usadiť sa a voľného pohybu služieb“.
- 37 V tejto súvislosti treba poznamenať, ako to urobila Poľská republika, že výklad článku 3 ods. 3 smernice 2006/123, podľa ktorého je členským štátom povolené odôvodniť na základe primárneho práva požiadavku zakázanú článkom 14 tejto smernice, by toto ustanovenie zbavil všetkého užitočného účinku a v konečnom dôsledku by poprel cieľnú harmonizáciu, ktorú táto smernica vykonáva.
- 38 Takýto výklad by totiž odporoval záveru, ktorý normotvorca Únie uviedol v odôvodnení 6 smernice 2006/123, podľa ktorého prekážky slobode usadiť sa nemožno odstrániť len priamym uplatnením článku 49 ZFEÚ najmä z dôvodu veľmi zložitého riešenia jednotlivých prípadov prekážok tejto slobode. Pripustiť, že požiadavky „zakázané“ podľa článku 14 tejto smernice môžu byť odôvodnené na základe primárneho práva, by práve znamenalo znovu zaviesť také skúmanie v každom jednotlivom prípade podľa Zmluvy o FEÚ pre všetky obmedzenia slobody usadiť sa.
- 39 Okrem toho treba zdôrazniť, že článok 3 ods. 3 smernice 2006/123 nebráni tomu, aby sa článok 14 tejto smernice vykladal v tom zmysle, že zakázané požiadavky vymenované v článku 14 nemôžu byť odôvodnené. Taký zákaz bez možnosti odôvodnenia totiž má za cieľ zabezpečiť systematické a rýchle odstránenie niektorých obmedzení slobody usadiť sa, ktoré sa podľa normotvorcu Únie a judikatúry Súdneho dvora považujú za obmedzenia, ktoré závažným spôsobom ovplyvňujú riadne fungovanie vnútorného trhu. Taký cieľ je v súlade so Zmluvou o FEÚ.
- 40 Preto, hoci článok 52 ods. 1 ZFEÚ umožňuje členským štátom, aby na základe jedného z tam uvedených dôvodov odôvodnili vnútroštátne opatrenia, ktoré predstavujú obmedzenie slobody usadiť sa, neznamená to, že normotvorca Únie nemôže pri prijímaní takého aktu sekundárneho práva, akým

je smernica 2006/123, konkretizujúceho základnú slobodu zakotvenú Zmluvou o FEÚ, obmedziť niektoré výnimky, a to o to viac pokiaľ, ako v prejednávanej veci, predmetné ustanovenie sekundárneho práva iba preberá ustálenú judikatúru, podľa ktorej je taká požiadavka, ako je požiadavka sporná v konaní vo veci samej, nezlučiteľná so základnými slobodami, ktorých sa hospodárske subjekty môžu dovoliavať (pozri v tejto súvislosti najmä rozsudok Komisia/Francúzsko, C-334/94, EU:C:1996:90, bod 19).

- 41 Za týchto okolností treba na prvú otázku odpovedať, že článok 14 smernice 2006/123 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje, že SOA musia mať svoje sídlo na vnútroštátnom území.

O trovách

- 42 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 51 prvý odsek ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že výnimka z práva usadiť sa, zakotvená v tomto ustanovení, sa neuplatní na certifikačné činnosti vykonávané spoločnosťami, ktoré majú postavenie certifikačných organizácií.**
- 2. Článok 14 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje, že spoločnosti, ktoré majú postavenie certifikačných organizácií, musia mať svoje sídlo na vnútroštátnom území.**

Podpisy